

Patmos

Schriftgedeelte: Openbaring 1:9-20.

9 Ik, Johannes, die ook uw broeder ben en medegenoot in de verdrukking en in het Koninkrijk en in de lijdzaamheid van Jezus Christus, was in het eiland genaamd Patmos, om het Woord Gods en om de getuigenis van Jezus Christus.

10 En ik was in den geest op den dag des Heeren, en ik hoorde achter mij een grote stem, als van een bazuin,

11 Zeggende: Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste; en: Hetgeen gij ziet, schrijf dat in een boek, en zend het aan de zeven gemeenten die in Azië zijn, namelijk tot Éfeze, en tot Smyrna, en tot Pérgamum, en tot Thyatíra, en tot Sardis, en tot Filadélfia, en tot Laodicéa.

12 En ik keerde mij om, om te zien de stem die met mij gesproken had; en mij omgekeerd hebbende, zag ik zeven gouden kandelaren;

13 En in het midden van de zeven kandelaren Een, den Zoon des mensen gelijk zijnde, bekleed met een lang kleed tot de voeten, en omgord aan de borsten met een gouden gordel;

14 En Zijn hoofd en haar was wit gelijk als witte wol, gelijk sneeuw; en Zijn ogen gelijk een vlam vuurs;

15 En Zijn voeten waren blinkend koper gelijk, en gloeiden als in een oven; en Zijn stem als een stem van vele wateren.

16 En Hij had zeven sterren in Zijn rechterhand; en uit Zijn mond ging een tweesnijdend scherp zwaard; en Zijn aangezicht was gelijk de zon schijnt in haar kracht.

17 En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten; en Hij legde Zijn rechterhand op mij, zeggende tot mij: Vrees niet; Ik ben de Eerste en de Laatste;

18 En Die leef, en Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels der hel en des doods.

19 Schrijf hetgeen gij gezien hebt, en hetgeen is, en hetgeen geschieden zal na dezen;

20 De verborgenheid der zeven sterren, die gij gezien hebt in Mijn rechterhand, en de zeven gouden kandelaren. De zeven sterren zijn de engelen der zeven gemeenten; en de zeven kandelaren die gij gezien hebt, zijn de zeven gemeenten.

De apostel Johannes was nu een zeer oude man, en het moet ongeveer zestig jaar of meer geleden zijn sinds hij leunde op de borst van Jezus. Nu is hij verbannen op het afgelegen, rotsachtige eiland Patmos. Weinig heeft Johannes als jong discipel, de discipel die Jezus liefhad, beseft wat voor hem lag. Ook weet niemand van ons wat voor ons ligt. Johannes had enige jaren vertoefd in en rondom Jeruzalem en vervolgens, in Gods verborgen voorzienigheid, ging hij naar Klein-Azië alwaar hij predikte tot de kerk te Éfeze. Maar dan wordt een nieuw edict ingevoerd door een Romeins keizer en hij werd verbannen. Daar was hij, een oude man, gescheiden van al zijn geliefden, zo vele, vele jaren sinds hij gewoon was om omgang te hebben met de Heere Jezus. Was het slechts een droom? Al zijn medediscipelen waren nu heengegaan, hij de laatst overgeblevene, was daar in eenzaamheid op het eiland, niet in staat om Gods volk te ontmoeten, en het was de dag des Heeren. Wellicht dacht hij aan dat woord: *Tot Hem zal zijn de vergadering der volken*¹. Er was voor Johannes geen vergadering op de dag des Heeren en daar in veel ontbering, zo schijnt het, te moeten werken als een slaaf.

Wie kan de verborgenheid van Gods voorzienigheid verstaan? 'God werkt op een verborgen wijze om Zijn wonderen te volvoeren.' Verborgen voor Johannes; verborgen voor ons; niet verborgen voor God. Ziet u, de Heere had een wonderbaarlijke bedoeling in het verbannen

¹ Volgens de Engelse vertaling van Genesis 49:10, zie ook kanttekening 25.

van Johannes naar het eiland Patmos. U zegt: kan hier iets goeds uit voortkomen? Niemand kan zijn prediking horen. Hij moet een heerlijk prediker geweest zijn, nietwaar? Ik denk dat er niemand was die meer van de liefde van Christus kende. Maar nu kan hij niet prediken. Er is niemand om voor te prediken. Hij heeft geen gemeente. Hij is van hen allen gescheiden. Wat voor goeds kan hieruit voortkomen? Wat voor goeds kan voortkomen uit een oude vrome die zulke eenzaamheid en ontbering moet verdragen? De Heere zei tot hem: *Schrijf*. Hij moest stoppen met prediken. Hij moest het hele boek Openbaring schrijven. Onze vertalers hebben, zo merkt u, het genoemd: De openbaring van Johannes de theoloog². De Heilige Geest heeft het genoemd: *De openbaring van JEZUS CHRISTUS*. Maar Johannes moest deze verborgen, ernstvolle en moeilijke dingen ondergaan opdat God hem kon gebruiken. *Schrijf*. U vindt dit woord steeds weer terug. *Schrijf*. Ziet u, het was vanuit deze Patmos-ervaring, deze Patmos-verdrukking, deze Patmos-verbanning, dat we woorden hebben zoals deze: *En die wil, neme het water des levens om niet*, en vele andere gewijde en schone woorden.

Welnu, God vergist zich nooit. U kunt het vreemd vinden dat Paulus niet langer meer kon prediken toen hij in de gevangenis was te Rome. Nee, zegt Paulus. *En ik wil dat gij weet, broeders, dat hetgeen aan mij is geschied, meer tot bevordering des Evangelies gekomen is*. Johannes moest stoppen met prediken, en nu hebben wij het boek Openbaring. Paulus moest stoppen met prediken, en we hebben zijn brieven. Bunyan moest stoppen met prediken, en we hebben 'De Pelgrimreis'. De diepe verborgenheid van de Goddelijke voorzienigheid. En misschien bevindt u zich vanavond in onbekende dingen. Misschien hebt u een *Patmos* ervaring. O, dat u mag ervaren dat het alles is tot eer en heerlijkheid van God, tot uw ware profijt en tot waar nut van Zijn volk.

Maar het moet een vreselijke beproeving voor Johannes geweest zijn om weggesleurd te worden van zijn geliefde kudde en als slaaf in eenzaamheid gebracht te worden naar dit eiland. Kijk naar onze bejaarden voorzien van alle gemakken. Sommigen onder u hebben, door ouderdom en gebreken, uw eigen huis moeten verlaten, maar niet om verbannen te worden naar een rotsachtig eiland. Het is om van alle aards gemak te genieten. Niemand van ons weet wat er kan gebeuren, maar we weten dat God Zich niet kan vergissen, en als Hij ons op het eiland Patmos brengt, dan zal het zijn tot Zijn heerlijkheid.

Maar dit is het waar het om gaat. Johannes is hier verbannen; hij ondergaat moeite en eenzaamheid. Het is de dag des Heeren. Hij zegt: *En ik was in den geest*. O, wat zijn dat geheiligde tijden wanneer we in de geest worden gevonden! Johannes had geen enkele preek om naar te luisteren, geen enkele kerk om naar te gaan en hij was in de geest. En soms, hoe gewichtig, komt de dag des Heeren en we zijn niet in de geest. *Hij hoorde de stem van de Heere: Vrees niet; Ik ben de Eerste en de Laatste; en Die leef, en Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid*. Vervolgens had hij dat gezicht van Christus, dat heerlijke visioen van Christus. Als er ooit een persoon was die dicht bij de Heere Jezus leefde, dan was het Johannes. Maar nu zag hij Hem in al Zijn opstandingsheerlijkheid in de hemel en hij *viel als dood aan Zijn voeten*. Dat zal u bewaren voor de lichte, onbeduidende godsdienst van vandaag de dag. Hij *viel als dood aan Zijn voeten*.

Op donderdagavond sprak ik tot u uit Hooglied 5. Ik verwees slechts naar die zeer schone, gewijde beschrijving van Christus die we daar in dat hoofdstuk vinden. Welnu, er is hier een

---

² Zie de voorrede op dit Bijbelboek door de Statenvertalers.

andere zeer schone, gewijde beschrijving. Er is vanavond geen tijd om het helemaal door te gaan. Maar laat me dit zeggen. Hij zag Christus in al Zijn heerlijkheid, in al Zijn eeuwige heerlijkheid. U zegt, hij zag Hem in de hemel. Is dat zo? Hij zag Hem wandelen in het midden van de zeven gouden kandelaren, welke, zo wordt ons gezegd, de zeven kerken in Klein-Azië zijn, vertegenwoordigend de strijdende kerk van alle eeuwen. Welnu, dat is het. Deze heerlijke Christus is in het midden van de Kerk en daar wandelt Hij. Dat was de troost van Johannes en dat zou ook de uwe en mijne moeten zijn. Geloof u het, kunt u het aannemen dat deze heerlijke Christus in ons midden staat en wandelt in het midden van de gouden kandelaren? En Hij houdt de zeven sterren – dit zijn de opzieners³ van de kerken – in Zijn rechterhand. De Heere Jezus heeft de leiding en Hij heeft de leiding in de kerk. Denk niet dat het eerste hoofdstuk van de Openbaring er niet toe doet. Het grootste deel van het boek is profetie, verborgen profetie, de strijd tussen goed en kwaad, de strijd tussen Christus en satan, de overwinning van het goede over het kwade, van Christus over de satan, de overwinning van Gods Kerk. Maar dit is het wezen ervan, dit gezicht dat Johannes had van een glorierijke Christus, van Christus wandelende in het midden van de kerken, van de almachtige Christus, van Christus Die de leiding heeft. Welnu, mochten u en ik hetzelfde gezicht hebben.

Maar vergeet dit niet. Hij moest weggevoerd worden van Éfeze en zijn geliefde kudde. Hij moest naar Patmos gebracht worden en toen ondervond hij dit. En (zal ik het wagen te zeggen?) ik denk niet dat Johannes ooit een betere dag gehad heeft dan deze, zelfs toen hij leefde en wandelde met de Heere Jezus op aarde! Ik vraag me af of hij hier geen zaken in Christus zag, schoonheid in Christus zag, een gepastheid zag, een heerlijkheid in Christus, die hij nooit tevoren had gezien, die hij nimmer zag in de dagen Zijns vleses. U herinnert zich de eerste keer, toen hij, als jonge man, wandelde bij de rivier de Jordaan en die andere Johannes hoorde. Johannes de Doper wees naar een vreemdeling en zei: *Zie, het Lam Gods*. Johannes is die dag nooit vergeten. Hij volgde Jezus. Nu ziet hij Hem opnieuw, dezelfde Christus. Opnieuw ziet hij het Lam, nu ziet hij 'de heerlijkheden van het Lam voor de troon van Zijn Vader'. Mag het zijn dat bij enkelen van u vanavond uw Patmos geheiligd wordt. Mochten enigen van u een kleine glimp van de Koning in Zijn schoonheid hebben en moge u zien dat Hij de leiding heeft.

* * *

Deze meditatie werd gehouden in de Bethelkerk, Luton, door dhr. B.A. Ramsbottom, op maandag 25 juni 1984.

---

³ Zie kanttekening 43 en 55